

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D.P.**,
skazanego za czyn z art. 258 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 listopada 2024 r., II AKa 289/21,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 26 marca 2021 r., XIV K 142/18,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego D.P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 listopada 2024 r., II AKa 289/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 marca 2021 r., XIV K 142/18, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa tego skazanego. Za przypisane mu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i z art. 55 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 56 ust. 3 u.p.n. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., D.P. został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

W kasacji obrońcy został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nim wyroku. Uzasadniając wniosek obrońca powołał się na rangę podniesionych zarzutów, ich widoczną zasadność oraz fakt, że w sprawie miało miejsce naruszenie prawa o charakterze rażącym. Zdaniem obrońcy ten rażący

stopień naruszenia prawa procesowego przekonuje o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji, a przedwczesne wykonanie kary wywoła wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki dla skazanego. Jednocześnie obrońca zaznaczył, że D.P. cierpi na chorobę nowotworową od wielu lat, od kilku lat leczy się z tego powodu, a wykonanie kary uniemożliwi skazanemu kontynuację procesu leczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku okazał się niezasadny.

Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie prawomocnego wyroku wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Niezbędne jest zatem ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy.

Powodu do wstrzymania wykonania wyroku nie stanowi również sytuacja zdrowotna skazanego, wskazana we wniosku. Może ona bowiem być uwzględniona w ramach instytucji dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności, uregulowanych w art. 151 k.k.w. lub art. 153 k.k.w., na zasadach tam przewidzianych.

Podsumowując, nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać

należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł.]